

ladet os beherske af enkelte Byers Veliggenhed og ere, frygter jeg, endnu stadig i Sag med at forsøge derpaa. Det, der ligger nærmest for vor Betragtning, er det Spørgsmaal: Hviler dette Forslag i sig selv paa et sundt Grundlag, er det et rigtigt Sted at anlægge en Bro? Jeg troer da, at man ikke kan nægte, at det er et rigtigt Sted, og denne Bro har det Gode ved sig, at den giver os et godt Forbillede paa en Brobygning af den Natur, som vi i saa høi Grad komme til at trænge til, nemlig en Bro over Lille Belt, dersom vi, hvad der forekommer mig det eneste Forstandige, føre Fernbanen til Egnen af Middelfart, hvor Beltet ikke er bredere, end at der maa kunne bygges en Bro derover. Jeg siger altsaa, at det forekommer mig, at det er et forstandigt Anlæg; jeg vil ogsaa sige, at Faren ikke er fuld saa stor, som det kunde synes, for at man fra andre Sunde skulde komme til at begjære noget lignende, eftersom der her er en Hovedlandevei, der fører fra den øvrige Deel af Landet til en ikke ringe Deel deraf. I den Henseende seer jeg altsaa heller ikke Noget, som kan være til Hinder; men hvad der efter min Mening fortjener en overordentlig alvorlig Betragtning, førend vi gaae ind paa Sagen, det er den Maade, hvorpaa vi gjennem denne Lov skulle bestatte Kommunerne eller hjælpe dem til at bestatte sig selv, efter al Saadsynlighed ud over den Grændse, som de ere istand til at bære. Dette forekommer mig at være Hovedgjenstanden, og naar jeg seer, at der ikke er noget anden Erklæring paa Kommunernes Vegne end den, der er kommen fra Amts- og Kommuneraadene, saa er det min Overbeviisning, at disse ikke kunne give Erklæringer over Gjenstande af denne Art, førend det Spørgsmaal har ligget for til Overveielse, om man fra Lovgivningens Side vil indrømme dem Ret til at gaae ind paa Sager af denne Natur. Skulle vi altsaa undersøge Loven her, saa skulle vi først og fremmest undersøge det Spørgsmaal, om vi, saaledes som de vedkommende Kommuner og navnlig Nykjøbing Kommune ere stillede, kunne være bekendte at indrømme dem Ret til at bestatte sig paa en saa byrdefuld Maade. Paa den anden Side forekommer det mig ogsaa, at man for let har

opgivet den Bestatningsadkomst, som ligger i at tage en passende Broafgift. Naar vi opløse det derværende Færgelaug og befrie Folk for de bethdelige Udgifter, som nu ere forbundne med Overfarten der, er det en ringe Byrde, naar der paalægges dem en vis Afgift for at passere Broen. Der er desuden Noget i Loven, som maa føre til en Foranstaltning af denne Art. Loven har, jeg troer næsten, man kan sige paa en ganske ny eller i ethvert Tilfælde eiendommelig Maade, borttaget denne Bro paa Hovedlandeveien fra den almindelige Hovedlandsveisbestyrelse og gjort den til en Slags juridisk Personlighed, der staaer for sig, støttende sin Fod med Hensyn til sit Underhold paa Nykjøbing Kjøbstads Midler. Det er et forløst Underlag at give en saa bethdelig Gjenstand, det er at splitte de Kræfter, som vi nu betale dyrt. Vi betale Folk for at paasee, at Veie og Broer paa rette Maade holdes vedlige, vi have Mænd, som ere istand til at gjøre det, og der er, forekommer det mig, ikke nogen god Grund til netop at overdrage den Deel af dette Hverv, som kræver den største Dygtighed, i Hænder, som, hvis de glippe, dog lade Vægten deraf falde tilbage paa os. Derfor som vi skulle komme tilende med denne Lov, vil jeg altsaa foreslaae, at Broens Vedligeholdelse bliver stillet under den samme Myndighed, som har Tilsyn med vore Broer og Veie i Almindelighed. Den daglige Betjening med Hensyn til Broens Aabning og Lukning og dens Vedligeholdelse ere to ganske forskjellige Ting; hvad Betjeningen ved Broens Aabning og Lukning angaaer, da kan man maaskee med god Grund lægge den under Havnebestyrelsen, idet den spiller en meget vigtig Rolle med Hensyn til Benyttelsen af Havnen, hvad man derimod ikke kan sige, naar Taleren bliver om Broens Vedligeholdelse. En væsentlig Feil ved hele dette Anlæg, men som maaskee kan rettes, er, at Broen ligger nordlig for Havnen, ligger paa den Side af den, hvorfra Hovedseiladsen kommer. Lovforslaget viser ogsaa den Fare, om jeg saa maa sige, der er ved en Foranstaltning af den Art, idet der staaer, at 4 Timer om Dagen skal Broen staae aaben til fri Afbenyttelse af Fartøier; thi det forekommer mig, at dette maa forståes saaledes, at det i